

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

parti spurgte, hvad det var for løfter, jeg i denne forbindelse havde givet sukkerfabrikerne. Det, der foreløbig er sagt, er ikke andet end, at de rationaliseringer, der foretages nu, skal have samme vilkår som de, der bliver foretaget, når den 10-årige koncession er afsluttet. Hvad disse vilkår kommer til at gå ud på, er jeg ude af stand til at oplyse det ærede medlem om, for det ved vi først den dag, vi har koncessionen i havn, og det har vi altså ikke endnu.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen fremhævede, at dyrkerprisen måtte anses for tilstrækkelig til, at der fortsat på grundlag af denne pris ville komme en tilstrækkelig tilgang af avlere, således at sukkeret, der er så vigtigt som næringsmiddel, som eksportartikel og beskæftigelsesmæssigt, stadig ville komme frem i tilstrækkelig mængde. Heri er jeg ganske enig med det ærede medlem.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen havde et lidt andet syn på disse forhold. Det ærede medlem spurgte mig, hvorledes jeg ville begrunde, eventuelt forsvare, at roeprisen fortsætter sin march opefter. Jeg tror, at det ærede medlem har misforstået en lille smule, hvad det er, der foreligger. Det, der foreligger ved den ordning, vi har til første behandling her i dag, er det stik modsatte, nemlig at der for første gang er en tendens nedefter. Det er ikke nogen stærk tendens, det skal være indrømmet, men det, at det trods alt har kunnet gennemføres, at man er gået ind på det, viser at der er en forståelse af, at nu har roeprisen nået toppen.

Det er rigtigt, at der, samtidig med at vi er kommet det lille stykke nedad med prisen, er kommet et tillæg på grund af arbejds-lønningernes stigning, men det tilfalder jo ikke dyrkerne, det går direkte til arbejderne. De eneste dyrkere, der tjener på dette tillæg, er de små dyrkere, og jeg går ud fra, at det ærede medlem lige så lidt som jeg kunne tænke sig at anrette en jagt på de små dyrkere, der i kraft af, at de selv udfører arbejdet på markerne og passer roerne, som om det var deres børn, selv får denne arbejds-lønforhøjelse. De store roedyrkere, der ikke selv pusler om deres roeplanter ude på marken, får ikke den arbejds-lønforhøjelse, der er konstateret.

Flere af de ærede ordførere har rejst det spørgsmål, om det ikke nu var kommet så vidt, at man udover de forhøjelser af suk-kerrationen, der er givet, kunne give en yderligere forhøjelse. Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen så gerne en fordobling af

syltesukkerrationen, og jeg er sikker på, at det er det ærede medlem ikke ene om. Alle i denne sal ville sikkert gerne se en forhøjelse ikke alene af syltesukkerrationen, men af hele rationen. Det allerbedste ville være, hvis et så billigt næringsmiddel kunne blive ganske frit. Det er ikke så længe siden, vi havde en debat om dette problem her i salen, og der er for så vidt ingen grund til at gentage argumenterne fra dengang. Jeg forstod også, at det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var fuldstændig indforstået med, at det er nødvendigt, at vi fortsætter med sukkereksporten, så længe den skaffer os så mange gode råvarer og så gode eksportpriser hjem, som tilfældet er nu. Iøvrigt er det rigtigt, at hvis vi udover de eksportforpligtelser, vi har påtaget os, og udover de mængder, vi selv har behov, havde et kvantum sukker til rådighed, ville den handelsminister, der pugede det sammen i stedet for at dele det ud til befolkningen, være et underligt menneske. Der foreligger desværre heller ikke et sådant kvantum.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen nævnte nogle tal vedrørende vort sukkerbudget. Jeg fik desværre ikke fat på enkelthederne. Jeg vil her give et budget, jeg vil ikke sige det rigtige budget, for det budget, det ærede medlem kom med, er måske rigtigt, men jeg tror, der må være divergenser på et og andet punkt, idet vor konklusion er forskellig.

Vi har i fjor haft en sukkerhøst på 238 000 t. Disse 238 000 t var netto, der var ingen overgangsbeholdning. Som man vil erindre, tømte vi overgangsbeholdningen ud, da vi forhøjede syltesukkerrationen sidst på sommeren, og måtte endda tage noget a conto fra den nye høst. Disse 238 000 t var altså, hvad vi havde at disponere over. Af disse er 92 400 t gået til husholdningsforbrug. Det er små 10 000 t mere end det foregående høstår, så meget er husholdningsforbruget altså sat i vejret. Til erhvervsformål er der gået 44 000 t. Det er kun 5 000—6 000 t mere end i fjor, og jeg vil tilføje, at det er muligt, at vi ikke kan fastholde det fulde kvantum til erhvervene. Vi har taget forbehold, da tildelingen til industrien blev fastlagt, og vi vil sikkert i de to sidste kvartaler blive nødt til at trække lidt i land her. Det er beklageligt, da også industrien har brug for sukker, men jeg har dog ment, at husholdningsforbruget måtte komme i første række, bl. a. af den grund, at erhvervene har saftsukkerproduktionen at falde tilbage på. Færøerne har fået 1 100 t. Til biavl er der afsat 3 700 t. Nogle vil måske sige, at det er luksus, men